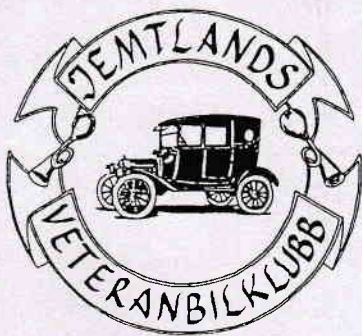

Z1993

BACKSPEGELN

Här är gänget, som hämtade hem Volvo LV 71 1934 hos Viktor Johansson i Åsmon, Näsåker. Fr v Per Åke Tegstedt, Örjan Bergqvist, Sven Erik Gåije, Mats Åkermo, Krister Elgendahl och på fotsteget vid ratten Göran Söderström samt bakom kameran fotografen och dåvarande ordföranden i Jemtlands Veteranbil Klubb Sven Schylberg.

KLUBBENS VOLVO LASTBIL LV 71 1934 EN VERKLIG PÄRLA.

Text och bilder av Sven Schylberg

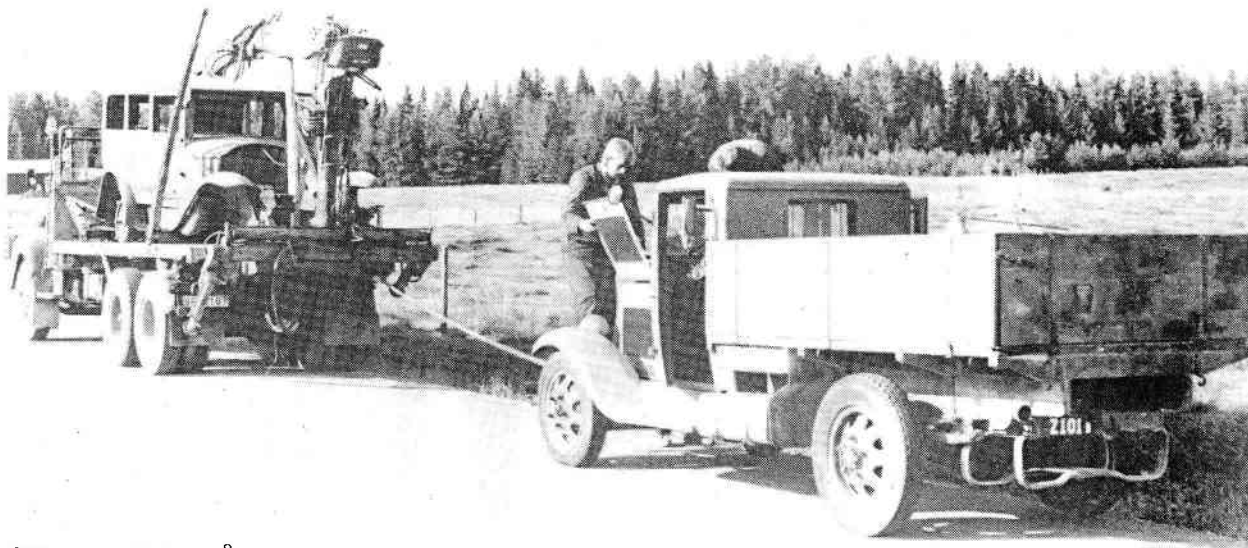
Vid sommarens utställning presenterade klubben en nyrenoverad Volvolastbil, som glänste och väckte ett visst berättigt uppseende. Renoveringen har utförts av snickaren Tommy Andersson på Miloverkstaden under ledning av P.O.Svensson.

Det är i år 20 år sedan bilen inköptes av undertecknad för 1.500 kronor av åkerägaren Viktor Johansson i Åsmon, Forsås, Näsåker. Viktor Johansson hade under sin aktiva tid bedrivit trafikbil- och bussrörelse i Näsåker. Busslinjerna sträckte sig över Ramsele - Ådalsliden - Näsåker och Åsmon - Sollefteå.

Viktor hade 1973 mängder av bilar stående hemma på sin gård, fordon allt ifrån 1920-talet och fram till 1970-talet. Kampen om dessa kom att stå mellan veterangrabbarna i Umeå, Kramfors och vi jämtlänningar från JVBK i Östersund. Umeåpojarna lyckades förvärva en del öppna fordon, innan vi fick tips om de här bilarna, bl. a. Volvolastbilen och en Buick 1924, som Viktor hade byggt om 1929 till buss och som vi köpte av honom. Viktor hade också tre Volvo "suggor" stående, som vi tyvärr ratade vid den här tidpunkten. Priset på lastbilen var från början 3.000 kronor, men efter tredje resan upp till Åsmon, lyckades jag pruta ner priset till 1.500:-, när han hörde att en klubb skulle förvärva bilen.

Året därpå den 25 augusti 1974 hämtade vi de två bilarna och mycket annat smått och gott, som vi inköpte av Viktor Johansson.

Sedan vi pumpat hjulen, kollat det elektriska systemet, m.m., startade vi bilen och körde ut den ur garaget, där även de tre Volvo suggorna stod. Bilen ville dock ej gå så bra, utan vi blev tvungna att i flera omgångar bogsera igång den. Till slut tvingades vi dra den efter vår stora lastbil. Bärningen av de två bilarna blev ett verkligt äventyr, trots att vi var sju medlemmar ur Jemtlands Veteranbil Klubb, som ställde upp. Göran Söderström fick uppdraget att köra hem vårt nyförvärv Volvo 1934. Per Åke Tegstedt körde den stora lastbilen, som vi hade lånat i Arvesund och som vi hade lastat Buicken på. Den saknade hjul.

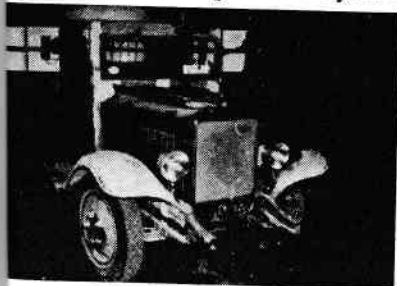

Här ser vi Mats Åkermo och Sven Erik Gåije i färd med att undersöka varför bilen ej vill gå för egen maskin.

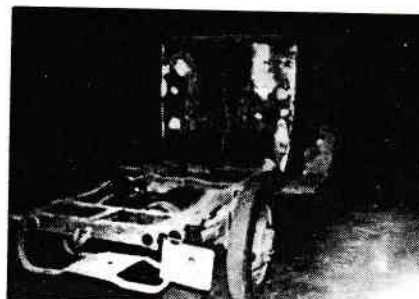
Resan kunde ha gått helt åt skogen. Den ivrige Per Åke glömde bort att han hade en gammal Volvo årgång 1934 efter sig, när vi tvingades bogsera. I hastigheter uppemot 90 km gick det framåt, innan jag kunde köra om Per Åke med personbilen och tvinga honom att lugna ner farten på den smala, krokiga och grusiga vägen. Bogseringen kunde ha slutat med katastrof och sönderslagna strålkastare. Dess bättre gick dock allt bra förutom en del stenskott, som vi fick på Volvon. När vi kom till vår klubbmedlem Arne Jönsson i Lorås, lämnade vi bilen där för att hos Arne avhjälpa felen.

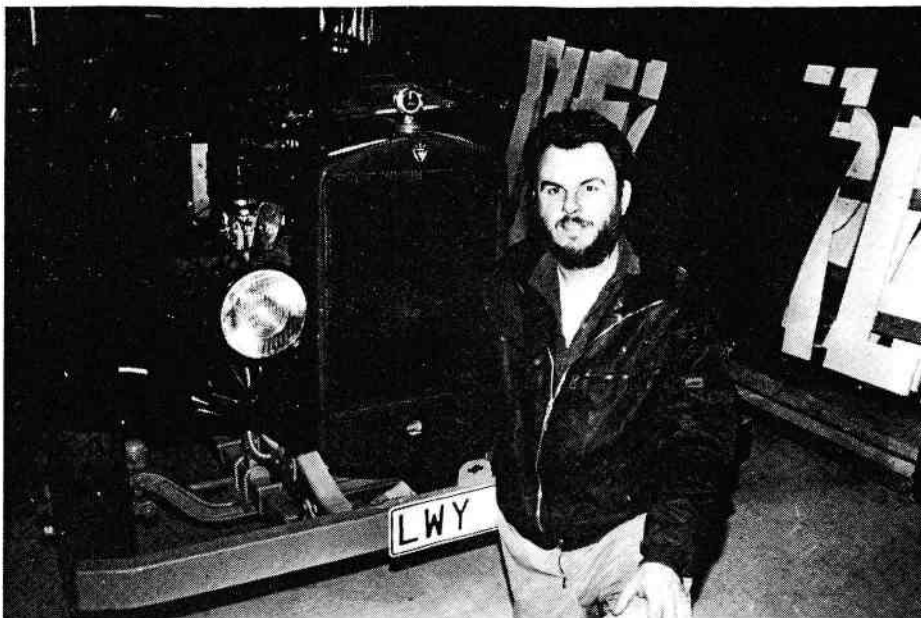
Åren har gått. Bilen har deltagit i både utställningar och andra arrangemang. Bilen har stått både i Arvesund och i Aspås samt hos Arthur Asp i Åhn, Hallen. Arthur har bytt en del trävirke på bilen. Folkes son Pär har också åtgärdat en del saker liksom Krister Elgendahl. Sten Edström skänkte till bilen ett kylarmärke, då det gamla hade stulits. Pär Boogh kunde, när oljan byttes, konstatera, att den gamla luktade tjära, sannolikt någon kristidsolja från andra världskriget. Styrnsäckan var torr som en gammal ungmö på 60 men lika osliten. Bensintanken innehöll mängder av rost. Bensinledningarna byttes delvis ut mot nya.

För några år sedan fick Helge Isaksson och Claes Rudbeck uppdraget att fortsätta renoveringen av lastbilen nere i klubbgaraget. Hytten åtgärdades, lacken togs bort och flaket demonterades. Den fullständiga renoveringen har dock skett det sista året på Miloverkstaden. Snickaren Tommy Andersson har lagt ned cirka 100 timmar på bilen, som nu glänser som i nyskick. Bilen har fått en nytt lägre flak, ny förgasare och en del nya ledningar på olika områden har dragits och bytts ut.

Bilder före renoveringen
utanför Miloverkstaden i Östersund.

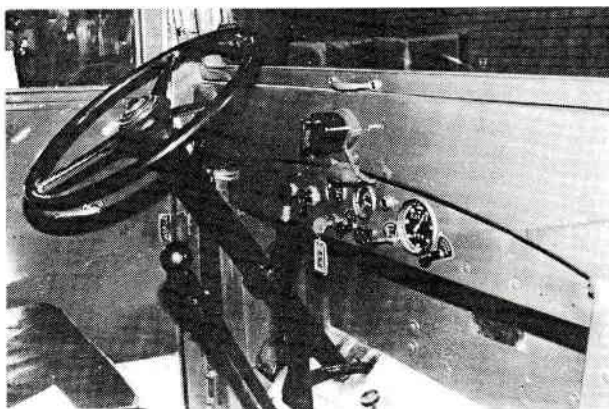
Tommy Andersson framför klubbens pärla, som denne renoverat med omsorg.

Bilen är en Volvo LV 71 E av årsmodell 1934. Den har chassinumret 24784 och motornumret 42153. Tjänstevikten är 2.440 kg och motoreffekten 65 hkr(48 kW). Motorn är 6-cylindrig. Axelavståndet är 340 cm. Längden är 535 och bredden 178 cm. I det nya typinstrumentet har dock längden blivit .5.40 m och bredden 1.84 m. Max last är 2.310 kg och totalvikten 4.750 kg. Bilen är försedd med krokoppling. Framhjulen har däckdimensionen 6.00 – 20 och bakhjulen 32 x 6.

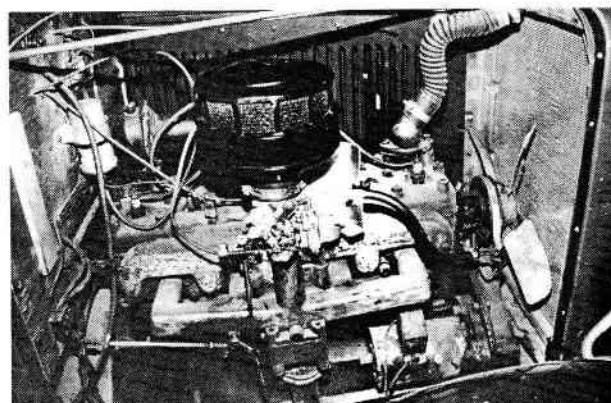
Bilen inmönstrades vid Lv 2 T under andra världskriget och var då ommålad i armens färger och försedd med typiska militärlemmar. Den har sannolikt dessförinnan ägts av Domänverket. Eftersom Lv 2 hade en ganska stor förläggning i Brunflo med just person- och lastfordon, som var uppställda i Håkanstaskogen, kan bilen ha stått där. Samtliga fordon ombyggdes hos karosserifrman Jonsson & Söner i Brunflo. Efter kriget transporterades de till Sundsvall, där de samtliga såldes på anbud. Bilen ombesiktigades från det militära numret 34204 till Y 2086 28/12 1945.

Zakarias Viktor Johansson, Ådalslidens socken med adress Forsås, Näsåker förvärvade bilen 14/1 1946 och körde med bilen 100 kubikmeter ved, varefter den avställdes. Fordonsskatten var år 1946 470 kronor, vilket får anses som en stor summa pengar vid denna tid. Efter andra världskriget var bilen även försedd med tillståndsmärket C 10 från Statens Trafikkommission för att den skulle få tankas och köras under ransoneringsstiden.

Det är således en verklig pärla klubben har och som nu kommer att förvaltas av vår motorkunnige klubbmedlem Helge Isaksson i Hissmofors. Ett varmt tack till alla grabbar, som lagt ner tid och arbete för att få till stånd bilen igen i bruk –och körbart skick.

Inne i förarhytten glänsar det och bilen är försedd med de instrument den hade som ny.

Motorrummet är rent och snyggt och ger ett propert intryck.